

מסכת בבא בתרא

פרק ג

א. חזקת הבתים והבורות והשיחין והמערות והשוככות והמרקצאות ובית הבדין ובית השלחין והעבדים וכל שהוא עושה פרות תדיר, חזקתו שלש שנים מיום ליום. שדה הבעל, חזקתה שלש שנים, ואינה מיום ליום, רבי ישמעאל אומר, שלשה חדשים בראשונה ושלשה באחרונה ושנים עשר חמש באמצע, הרי שמונה עשר חמש. רבי עקיבא אומר, חמש בראשונה וחדש באחרונה ושנים עשר חמש באמצע, הרי ארבעה עשר חמש. אמר רבי ישמעאל, במה דברים אמורים, בשדה לבן. אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו, מסק את זיתיו, כנס את קיצו, הרי אלו שלש שנים:

ב. שלש ארצות לחזקה, יהודה ועבר הירדן והגליל. הנה ביהודה והחזיק בגליל, בגליל והחזיק ביהודה, אינה חזקה, עד שיהא עמו במדינה. אמר רבי יהודה, לא אמרו שלש שנים אלא כדי שיהא באספמיה, ויחזיק שנה, וילכו ויודיעוהו שנה, ויבא לשנה אחרת:

ג. כָּל חֲזָקָה וְשֵׂאִין עֲמָה טַעֲנָה, אֵינָה חֲזָקָה. כִּיצַד, אָמַר לוֹ, מָה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּתוֹךְ שְׁלִי, וְהוּא אָמַר לוֹ, שְׁלֹא אָמַר לִי אָדָם דָּבָר מֵעוֹלָם, אֵינָה חֲזָקָה. שְׁמַכְרַת לִי, שְׁנַתַּת לִי בְּמַתָּנָה, אָבִיד מְכָרָה לִי, אָבִיד נְתָנָה לִי בְּמַתָּנָה, הֲרִי זֶה חֲזָקָה. וְהִבָּא מִשּׁוּם יִרְשָׁה, אֵינּוּ צָרִיד טַעֲנָה. הָאֲמָנִין וְהַשְׁתַּפִּים וְהָאֲרִיסִין וְהָאֲפוּטְרוּפִין, אֵין לָהֶם חֲזָקָה. אֵין לְאִישׁ חֲזָקָה בְּנִכְסֵי אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְאִשָּׁה חֲזָקָה בְּנִכְסֵי בַּעְלָהּ, וְלֹא לְאָב בְּנִכְסֵי הַבֶּן, וְלֹא לִבֶּן בְּנִכְסֵי הָאָב. בְּמָה דְּבָרִים אָמורים, בְּמַחְזִיק, אֲבָל בְּנוֹתוֹ מַתָּנָה, וְהָאֲחִין שֶׁחֲלָקוּ, וְהַמַּחְזִיק בְּנִכְסֵי הַגֵּר, נָעַל וְגָדַר וּפָרַץ כָּל שֶׁהוּא, הֲרִי זֶה חֲזָקָה:

ד. הָיוּ שְׁנַיִם מְעִידִין אוֹתוֹ שֶׁאֵכְלָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְנִמְצְאוּ זִמְמִין, מִשְׁלָמִין לוֹ אֶת הַכֹּל. שְׁנַיִם בְּרֵאשׁוֹנָה, וְשְׁנַיִם בִּשְׁנִיָּה, וְשְׁנַיִם בִּשְׁלִישִׁית, מִשְׁלָשִׁין בֵּינֵיהֶם. שְׁלֹשָׁה אַחִים וְאֶחָד מִצָּטָרֵף עִמָּהֶם, הֲרִי אֵלּוּ שְׁלֹשׁ יַעֲדִיּוֹת, וְהֵן יַעֲדוֹת אַחַת לְהַזְמָה:

ה. אֵלּוּ דְּבָרִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם חֲזָקָה, וְאֵלּוּ דְּבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם חֲזָקָה. הָיָה מַעֲמִיד בְּהֶמָּה בְּחֶצֶר, תַּנּוּר, וְכִירִים, וְרַחֲמִים, וּמַגִּידל תְּרִנְגוּלִין, וְנוֹתוֹן זָבְלוֹ בְּחֶצֶר, אֵינָה חֲזָקָה. אֲבָל עֹשֶׂה מַחְצָה לְבִהְמָתוֹ גְּבוּהָה עֲשָׂרָה טַפְחִים, וְכֵן לַתַּנּוּר, וְכֵן לְכִירִים, וְכֵן לְרַחֲמִים, הַכְּנִים תְּרִנְגוּלִין לְתוֹךְ הַבֵּית, וְעֹשֶׂה מְקוֹם לְזָבְלוֹ עֵמֶק שְׁלֹשָׁה אוֹ גְבוּהָ שְׁלֹשָׁה, הֲרִי זֶה חֲזָקָה:

ו. המרזב אין לו תזקה, ויש למקומו תזקה. המזחילה יש לה תזקה. סלם המצרי אין לו תזקה, ולצורי יש לו תזקה. חלון המצרית אין לה תזקה, ולצורית יש לה תזקה. איזו היא חלון המצרית, כל שאין ראשו של אדם יכול לכנס לתוכה. רבי יהודה אומר, אם יש לה מלבן, אף על פי שאין ראשו של אדם יכול לכנס לתוכה, הרי זו תזקה. הריז, עד טפח, יש לו תזקה, ויכול למחות. פחות מטפח, אין לו תזקה, ואין יכול למחות:

ז. לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השתפין. לקח בית בחצר אחרת, לא יפתחנה לחצר השתפין. בנה עליה על גבי ביתו, לא יפתחנה לחצר השתפין. אלא אם רצה, בונה את החדר לפנים מביתו, ובונה עליה על גבי ביתו ופותחה לתוך ביתו. לא יפתח אדם לחצר השתפין פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון. הנה קטן, לא יעשנו גדול. אחד, לא יעשנו שנים. אבל פותח הוא לרשות הרבים פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון. הנה קטן, עושה אותו גדול. אחד, עושה אותו שנים:

ח. אין עושין חלל תחת רשות הרבים, בורות שיחין ומערות. רבי אליעזר מתיר כדי שתהא עגלה מהלקת וטעונה אבנים. אין מוציאין זיזין וגזזטראות לרשות הרבים, אלא אם רצה כונס לתוך שולו ומוציא. לקח חצר ובה זיזין וגזזטראות, הרי זו בתוקמה:

